

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1728/2025
06.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступају пуномоћници Анђелка Радосављевић Миленковић и Далибор Димитријевић, адвокати из ..., против туженог „Електропривреда Србије“ – Јавно предузеће за производњу, прераду и транспорт угља, Површински копови „Косово – Обилић“ из Београда, кога заступа пуномоћник Иван Живановић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1678/24 од 12.11.2024. године, у седници одржаној 06.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1678/24 од 12.11.2024. године и предмет **ВРАЋА** другостепеном суду, на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1678/24 од 12.11.2024. године, ставом првим изреке, укинута је пресуда Основног суда у Краљеву П1 38/21 од 12.05.2021. године. Ставом другим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца АА из ..., па је поништено решење о отказу уговора о раду број ... од 30.07.2018. године, Електропривреда Србије – Јавно предузеће за производњу, прераду и транспорт угља, Површински копови „Косов-Обилић“, Београд, којим је отказан уговор о раду број ... од 20.08.2014. године, по основу учињене повреде радне обавезе „неоправдано изостајање са посла три узастопна радна дана или пет радних дана са прекидима у току године“, са даном престанка радног односа 25.06.2018. године, као незаконито и обавезан тужени да тужиоца врати на рад. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцу, на име трошкова парничног поступка, исплати износ од 308.250,00 динара, а ако у остављеном року наведену обавезу не испуни, обавезан је тужени да тужиоцу на напред наведени износ трошкова парничног поступка плати и законску затезну камату почев од дана извршности пресуде па до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду, на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Сл. Гласник РС“ бр. 72/11...10/23), па је оценио да је изјављена ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Из утврђеног чињеничног стања произлази да је анексом уговора о раду број ... од 02.03.2018. године између странака уговорено да ће тужилац обављати послове – ... у ЈП „ЕПС“ – Огранак „Тент“ Београд, Обреновац од 12.03.2018. године. Тужиоцу је оспореним решењем туженог број ... од 30.07.2018. године отказан уговор о раду број ... од 20.08.2014. године због учињене повреде радне обавезе „неоправдано изостајање са посла три узастопна радна дана или пет радних дана са прекидима у току године“ утврђене чланом 9. став 1. алинеја 14. уговора о раду, са даном престанка радног односа 25.06.2018. године. У образложењу овог решења, поред осталог, наведено је да је тужилац након закљученог боловања неоправдано изостао са посла у периоду од 25.06.2018. године до 29.06.2018. године и није оправдао одсуство за спорне дане, да је пре доношења оспореног решења тужени доставио тужиоцу писано упозорење за постојање разлога за отказ уговора о раду број 2078 од 10.07.2018. године, да се тужилац на писано упозорење изјаснио дана 13.07.2018. године у коме је навео да стоји на располагању ради радног ангажовања за потребе предузећа уколико је потребно, те да се тужилац по закљученом боловању, усмено 25.06.2018. године јавио претпостављенима - запосленима код туженог и обавестио их да му је боловање закључено.

Из исказа тужиоца и саслушаних сведока другостепени суд је закључио да је тужилац био ангажован пре одласка на боловање, 22. и 23.05.2018. године у Лазаревцу, а да је његово место рада било у Обреновцу, да се јавио у канцеларију туженог у Краљеву 25.06.2018. године и донео дознаке које су прослеђене у Београд, да се следећег дана поново јавио и да је обавештен да ће га позвати телефоном како би га обавестили где треба да настави са радом, да је пракса код туженог била да радници нису стално радно ангажовани већ се дешава да их позивају телефоном када за радом има потребе.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање, другостепени суд је утврдио да тужилац, након закљученог боловања, није добио конкретан одговор од претпостављених где треба да настави са радом, код чињенице да није имао закључен анекс уговора о раду за рад у Лазаревцу, већ је његово последње радно место било у Обреновцу, а да је на боловање отишао са рада у Лазаревцу, па тужилац није учинио повреду радне обавезе прописану уговором о раду због које му је престао радни однос. Тужени, као послодавац, није јасно дефинисао организацију и начин рада, тужилац није радио у континуитету већ у неким периодима по позиву туженог, те организација посла туженог мимо законских прописа у вези распоређивања запослених без закљученог анекса уговора о раду није створила могућност да тужилац јасно буде упознат са битним елементима уговора о раду, као што је место рада, због чега тужени не може, у конкретном случају, основано запосленом отказати уговор о раду због наведене повреде радне обавезе.

Врховни суд сматра да другостепени суд, због погрешне примене материјалног права, није правилно и потпуно утврдио чињенично стање.

Основано се у ревизији указује да је тужилац закључио анекс уговора о раду број 4 којим је констатовано да ће се анекс примењивати почев од 21.05.2018. године, а у ком је место рада ЈП „ЕПС Београд“ - Огранак РБ „Колубара“. Тужилац је и отишао на боловање са радног места у Лазаревцу, како је и сам изјавио, па је нејасан закључак другостепеног суда да тужилац није знао на које радно место треба да се јави након закљученог боловања. У списима се налази наведени анекс уговора о раду, бр. ... од 27.05.2018. године који другостепени суд није извео као доказ. Такође, другостепени суд није имао у виду образложење побијаног решења у делу у коме се наводе искази претпостављених туженом, а који су и саслушани у току поступка, у смислу да је предочио сведоцима образложење решења и утврдио шта је тачно у погледу комуникације између тужених и његових претпостављених. Поред тога, сам тужилац је потврдио да је након закљученог боловања отишао у канцеларију послодавца у Краљеву да се јави да не може да ради, јер је болестан, при чему даљи период недоласка на посао није оправдао достављањем дознака о отвореном боловању, односно да је био спречен због болести да ради.

Због тога што чињенично стање није правилно и потпуно утврђено Врховни суд није могао да испита правилност примене материјалног права, због чега је побијана пресуда морала бити укинута

У поновном поступку другостепени суд ће поступити по примедбама из овог решења и поуздано утврдити да ли је тужилац знао на које место рада треба да се врати након закљученог боловања, при чему ће имати у виду и анекс уговора о раду од 22.05.2018. године, те да ли је на основу усменог јављања о немогућности одласка на посао због и надаље погоршаног здравственог стања, након закљученог боловања, могао да изостане са посла. Пошто поступи по наведеним примедбама другостепени суд ће поново одлучити о жалби тужиоца и донету нову, правилну и закониту одлуку.

Из наведених разлога одлучено је као у изреци решења, на основу члана 416. став 2. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић